

In memoriam Albertu Murnu (1931-2001)

Aprila letos smo se za vedno poslovili od našega najzaslužnejšega člana Filatelističnega društva *»Lotro Košir«* Škofja Loka, Alberta Murna. V oktobru bi praznoval sedemdesetletnico svojega življenja. Vendar je usoda zahtevala, da se mu je življenjska pot iztekla tako iznenada, da smo se svojci, društveni sodelavci in prijatelji tega komaj zavedali, ko smo ga 30. aprila 2001 v velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti na Mestnem pokopališču v Škofji Loki.

Pokojnik je izhajal iz znane gostilničarske rodbine Murn iz Novega mesta. Družina se je zaradi zaposlitve preselila najprej v Bohinjsko Bistrico in kasneje v Zasavje. Po osnovni šoli, ki jo je obiskoval v Bohinjski Bistrici, je šolanje nadaljeval na takratni nižji gimnaziji na Jesenicah, kamor se je vsak dan vozil z vlakom. Šolanje je nadaljeval v Ljubljani na elektrotehniški srednji šoli in ga tudi uspešno zaključil. Z dekretom takratnega ministrstva je bil julija 1950 razporejen na prvo delovno mesto v Osijek, vendar je že v avgustu istega leta dosegel premestitev na *Radio Ljubljana*, Maribor in *Slovensko primorje* s sedežem v Ljubljani. Vojaščino je odslužil v letu 1951/52 v Požarevcu, kjer je končal oficirsko šolo za rezervnega častnika.

Avgusta leta 1956 je Albert Murn kot 25 letni mladenič prišel v Škofjo Loko in se zaposlil v tedanjem podjetju *Elra*^{*}. Vodenje, načrtovanje in organizacija proizvodnje so mu bili pisani na kožo, zato je spomladi leta 1966 prevzel vodenje obrata *Elra* v Retečah, kamor se je leta 1970 zaradi hitrega razvoja preselilo celotno podjetje iz Škofje Loke. S projektnim vodenjem vseh novogradenj je Bertl, kot so ga klicali njegovi sodelavci in prijatelji, sooblikoval podobo tovarne, ki jo ima podjetje *Corona* še danes. Od leta 1976 do upokojitve leta 1983 je Albert Murn s svojimi bogatimi izkušnjami in znanjem vzgajal svoje mlajše naslednike, organizatorje in planerje proizvodnje bele tehnike. Sodelavci so vedno občudovali njegovo neizmerno voljo do življenja, katere mu ni manjkalo, čeprav mu je bil sopotnik takorekoč od mladosti

ankilozirajoči spondilitis. Kljub neprestanemu boju z boleznijo Murn pri delu ni nikoli odnehal. Vedno je z veliko natančnostjo želel doseči vse načrtane cilje v tovarni in povsod, kjer koli je delal: kot ljubitelj filatelije, ribič itd.

Še več, ni se predajal samo terapijam, počitku in zdravljenju svoje hude bolezni, njegov ustvarjalni duh tudi tukaj ni počival. V pogostih razgovorih z dr. Franovičem sta iskala rešitve, kako naj bi tudi drugim bolnikom z ankilozirajočim spondilitisom v Sloveniji pomagali do kakovostnejšega življenja. Albert Murn se je pogovarjal z mnogimi bolniki, ki so trpeli zaradi te bolezni, jim svetoval in sprejemal njihova mnenja. Vsakemu je znal prisluhniti in zbrane ideje, predloge, pobude z njemu svojstveno natančnostjo obdelal in posredoval naprej zdravstveni stroki. Plod večletnih intenzivnih priprav s tega področja je bila leta 1983 ustanovitev Društva bolnikov z ankilozirajočim spondilitisom Slovenije (DASS). Od idej in ustanovitve društva dalje, je s svojim znanjem, izkušnjami in delavnostjo sokreiral delo tega društva, ki je danes poznano tako doma kot v tujini. Njegova zasluga je tudi leta 1985 ustanovljena podružnica DASS v Kranju za gorenjsko regijo, kjer je prevzel vodenje in organizacijo društva in na ta način s svojim delom in šarmom pridobil vse člane gorenjskega DASS, ki so ga vsa leta podpirali in mu pomagali pri njegovem uspešnem delu. Zato bodo tako v izvršnem odboru, v uredniškem odboru glasila Vestnik kot člani DASS podružnice Kranj zelo pogrešali Murnovo kreativnost, njegov hudo-mušni in prijazni nasmeh, s katerim je prepričal vsakega sogovornika.

Smisel in toplino zasebnega življenja je iskal in našel v krogu svojih najbližjih.

Z Vero Rebec iz Ljubljane sta ustvarila prijeten dom in družino, v kateri so se jima rodili trije sinovi, sin Marko leta 1954 ter dvojčka Gregor in Aleš leta 1961, za katere je zgledno skrbel in vse tri pripeljal do samostojnega kruha. Cela družina se očeta Berta spominja kot človeka mehkega srca, dobrodušnega nasmeha in odkrite besede, s katerimi je znal zgladiti vse življenjske težave in probleme kakršne ima vsaka družina. Od otroštva pa do svoje prezgodnje smrti je bil zvest svojima najljubšima konjičkoma, ribištvu in filateliji. Te drobne radosti so mu prinašale notranjo srečo in mir, ter mu preganjale skrbi in bolečine večne sopotnice bolezni.

Albert Murn je bil član Filatelističnega društva *«Lorro Košir»* od leta 1962. Delo gospodarja društva je opravljal več kot 35 let. Zadnja leta pa je bil zadolžen tudi za distribucijo znamk Republike Slovenije za vse člane društva in za krožno zamenjavo znamk iz zvezkov Filatelistične zveze Slovenije. Več kot 20 let je bil član izvršilnega odbora Filatelistične zveze Slovenije in njegovih komisij, kjer je tudi uresničeval svoje organizacijske sposobnosti in inventivnost, zlasti pri pripravi raznih filatelističnih razstav v Sloveniji in v nekdanjih republikah širom po Jugoslaviji. Za predano življenjsko delo na področju filatelije in za zbirateljske dosežke, ga je Filatelistična zveza odlikovala z zlato plaketo Verigar in s srebrnim odličjem Lovrenc Košir. Svoje filatelistične zbirke je razstavljal na 18 filatelističnih razstavah doma in v tujini, kjer je dobil 3 diplome, 4 priznanja, 1 bronasto medaljo, 4 srebrne, 2 pozlačeni in 4 zlate medalje. Njegovi najpomembnejši filatelistični zbirki sta *«Žigi Škofje Loke»* in *«Lorrenc Košir»*, ki nimata le filatelistične vrednosti, temveč zgodovinsko. Zlasti prva kaže na poštno osveščenost Škofje Loke, ki je že davnega leta 1841 imela prvo poštno zbirnico na Gorenjskem.

Albert Murn je bil pobudnik in pri 33 filatelističnih enotah tudi avtor, raznih filatelističnih izdaj, ki jih je pripravilo naše društvo ob raznih priložnostih. Maksimum karte, priložnostni ovitki, dotiski na dopisnicah, katalogi razstav, priznanja, letaki in priložnostni poštni žigi so bili plod njegovega znanja in domišljije, ki so se vedno kazali v novi izvirnosti in prijemih.

Izjemno dragocen je bil njegov prispevek jubilejnemu zborniku *«50 let Filatelističnega društva Lovro Košir Škofja Loka»*, ki ga je društvo izdalo leta 1999 ob 50-letnici svojega obstoja in delovanja. Murn je kot tehnični urednik zbornika dve leti koordiniral vsa dela v zvezi s to edicijo, ki je za društvo neprecenljive vrednosti. V njegovem članku *«50 let Filatelističnega društva Lovro Košir Škofja Loka 1949–1999»* je na straneh 26–56 predstavljena celotna zgodovina društva od njegove ustanovitve 30. oktobra 1949 do vključno leta 1999 z vsemi podrobnostmi o filatelističnih razstavah v Škofji Loki, ki jih je bilo v tem času 32, o vseh 36 priložnostnih izdajah društva, o 42 priložnostnih žigih, uporabljenih na Pošti v Škofji Loki, o priznanjih, ki jih je prejelo društvo, o priznanjih članov filatelističnega društva in o raznih drugih izdajah društva, kot so katalogi razstav, razne brošure itd.

Za ta jubilejni zbornik je društvo dobilo več priznanj, in sicer na mednarodni filatelistični razstavi Alpe–Jadran *Fila '99* v Ljubljani v razredu filatelistične literature srebrno priznanje, na svetovni filatelistični razstavi (The Stamp Show 2000) v Londonu prav tako srebrno medaljo in na 3. državni filatelistični razstavi *Koperfila 2001* v Kopru tudi srebrno priznanje. Za vse filatelistične razstave v Škofji Loki je Murn izdelal scenarije v obliki projektne dokumentacije, kjer so bile do potankosti obdelane vse potrebne aktivnosti, ki so povezane s postavitvijo vsake filatelistične razstave (razpored razstavnih vitrin, izbor filatelističnih zbirk, katalog razstave, priznanja, sodniško poročilo, priložnostni žig, priložnostna edicija, vabilo, letak, otvoritvena slovesnost razstave, filatelistično srečanje itd.).

Največji filatelistični razstavi sta bili leta 1973 ob 1000-letnici Škofje Loke in Lokafila '79 ob 30-letnici Filatelističnega društva «Lovro Košir» Škofja Loka, za katero je sam projektiral razstavne vitrine. Takrat je postavev 300 dvostranskih razstavnih vitrin pomenilo eno največjih filatelističnih razstav v nekdanji Jugoslaviji.

Po osamosvojitvi Slovenije je bil idejni oče 1. državne filatelistične razstave v samostojni Sloveniji. Ta razstava je nosila ime *Lokafila '92*.

S soavtorji je izdal tudi več filatelističnih razprav in študij o poštinih žigih Škofje Loke in prav ti strokovni članki so neposredno povezani z njegovo že prej omenjeno zbirko poštinih žigov Škofje Loke. Prav tako je bil eden prvih postavljalcev filatelističnih eksponatov leta 1988 v PTT-muzeju v Stari Loki.

Našega znamkarskega prijatelja in sodelavca Alberta Murna je odlikovala velika skromnost in predanost zbiranju znamk, mentorstvu mladim filatelistom in organiziranju vedno novih filatelističnih prireditev, kar je večkrat občutila vsa njegova družina, ko je bilo potrebno hitro postaviti vitrine, izdelati osnutke za katalog razstave, priložnostni žig ali maksimum karto. Vedno si je prizadeval, da je vsaka filatelistična prireditev v Škofji Loki potekala po vnaprej pripravljenem scenariju s timsko porazdelitvijo delovnih nalog. Za vsako področje je bil zadolžen en član društva, ki je v celoti pokrival svoj delokrog, bodisi, da je bil to izbor filatelističnih

Predstavitel' priložnostne znamke Fluorit v Kašči 21. marca 2001.

zbirk, postavitev razstavnih eksponatov, celostna podoba prireditve, priprava in grafična obdelava edicije, priprava priložnostnega žiga itd. Največja njegova vrlina ni bila le v tem, da je pripravil scenarij prireditve, temveč predvsem v izvajanju in organiziranju posameznih aktivnosti po terminskem načrtu. Njegovi scenariji niso bili le opisi aktivnosti, ampak tudi finančne konstrukcije, iz katerih je bilo razvidno najpomembnejše, kako pridobiti potrebna finančna sredstva.

Zadnji projekt, ki smo ga izpeljali z Albertom Murnom, je bila promocija priložnostne znamke Fluorit, ki jo je Pošta Slovenije izdala 21. marca letos. Ob tej priložnosti smo skupaj z Muzejskim društvom, Loškim muzejem, Občino Škofja Loka in Društvom »Loški kremen« izdali brošuro »Rudnine na Škofjeloškem« ter maksimum karto, pri čemer je sodeloval kot idejni soavtor. Prizorišče promocije znamke je bila Galerija Franceta Miheliča v Kašči na Spodnjem trgu, kjer se je zbralo več kot 200 obiskovalcev, kar mu je bilo še v posebno zadovoljstvo. Nihče pa takrat niti pomislil ni, da se mu bo njegovo zdravstveno stanje že čez slab mesec tako poslabšalo, da smo se kot znamkarji srečali zadnjič.

Kot tretjemu članu mu je Upravni odbor Filatelističnega društva »Lovro Košir« leta 1999 za vse njegovo skoraj 40-letno delo podelil častno članstvo.

Njegovi tesni sodelavci v društvu že čutimo, da smo z Albertom izgubili predvsem organizatorja in idejnega vodjo. Vedno mu bomo hvaležni za vse, česar nas je naučil. Zato je prav, da kolikor toliko uspešno nadaljujemo njegovo delo na področju zbiranja znamk, poštних žigov in drugih izdaj, povezanih s filatelijo, ki so zanimive tudi za zgodovino Škofje Loke.

* Gradivo iz govora Ivana Camleka, Corona, na pogrebni slovesnosti

** Gradivo iz govora Andreja Gregorčiča, Izvršni odbor DASS, na pogrebni slovesnosti